

วิชีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาระดับที่ ๖ กับ นักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ ๓ ปีการศึกษา ๒๕๒๓ ในจังหวัดนครสวรรค์

ประชากร

ประชากรของ การวิจัยครองนักเรียนในโรงเรียนที่มีการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ ๓ และนักศึกษาที่เรียนครบหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่ระดับที่ ๓ ในจังหวัดนครสวรรค์ มีทั้งสิ้น ๖ อำเภอ คือ

๑. อำเภอเมืองนครสวรรค์	มีจำนวน	๓	โรง
๒. อำเภอตาคลี	"	๑	"
๓. อำเภอคาดญา	"	๑	"
๔. อำเภอเกาเจียว	"	๑	"
๕. อำเภอชุมแสง	"	๑	"
๖. อำเภอหากฟ้า	"	๑	"

ประชากรที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาระดับที่ ๖ สังกัดกองการประถมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ จำนวน 766 คน และนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ ๓ ที่เรียนครบหลักสูตรการศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเตล็ดระดับที่ ๓ แล้ว จำนวน 288 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้จัดใช้กลุ่มตัวอย่างจากห้องเรียน 6 ห้อง อำเภอ อำเภอที่มีโรงเรียนผู้ใหญ่ในโรงเรียนประถมศึกษา ผู้จัดใช้โรงเรียนนั้นเป็นกลุ่มตัวอย่างห้องสองห้อง 4 ห้อง ๗ ลํา ๑ โรง ส่วนอำเภอที่มีโรงเรียนผู้ใหญ่ในโรงเรียนมัธยมมี 2 ห้อง ผู้จัดใช้โรงเรียนนั้นเป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ ๓ และกลุ่มตัวอย่างสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับสลาก ได้จำนวนโรงเรียนเป็นกลุ่มตัวอย่าง ๘ โรงเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ ๓ จำนวน ๑๔๘ คน และกลุ่มตัวอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๑๔๓ คน แต่เนื่องจากจำนวนกลุ่มตัวอย่างห้องสองกลุ่มแตกต่างกันไม่มาก ผู้จัดจึงใช้กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ ๓ จำนวน ๑๔๓ คน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ ๑

ตารางที่ ๑ รายชื่อโรงเรียนและจำนวนนักเรียนของกลุ่มตัวอย่างประชากร

อำเภอ ชื่อโรงเรียน	จำนวนห้องเรียน		จำนวนห้องเรียนที่สอนมา		จำนวนนักเรียน	
	ป.๖	ระดับที่ ๓	ป.๖	ระดับที่ ๓	ป.๖	ระดับที่ ๓
อ. เมืองฯ						
- เขานบวรวรรณสุขวิทยา	7	2	1	1	29	29
อ. ลาดสี						
- หัวเทราตากดี	2	2	1	1	21	21
อ. เกาะช้าง						
- วัดเกาะเจี้ยว	3	1	1	1	24	24
อ. หาดยาง						
- บ้านหาดยาง	3	1	1	1	25	25
อ. ชุมแสง						
- ชุมแสงชนบท	-	1	-	1	-	30
- เทบูรล ๓	3	-	1	-	30	-
อ. ทากพู						
- ทากพ่าวิชาประลิขี	-	1	-	1	-	14
- บ้านชุมชน	1	-	1	-	14	-
รวม	17	8	6	6	143	143

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๑. แบบสອบมาตรฐานวิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาไทย ชั้นประถมที่ ๖ ของสำนักงานทดสอบทางการศึกษา กรมสามัญศึกษา^๑

การตรวจให้คะแนนแบบสອบ ให้คะแนนข้อละ ๑ คะแนน สำหรับผู้ที่ตอบถูก และให้ ๐ คะแนน สำหรับผู้ที่ตอบผิด

ลักษณะของแบบสอบวิชาคณิตศาสตร์ จำนวน ๔๕ ข้อ ใช้เวลา ๙๐ นาที เป็นแบบเลือกตอบชนิด ๔ ตัวเลือก ประกอบด้วยเนื้อหาด้านทักษะในการคิดเลขโจทย์ ปัญหา และความเข้าใจ มีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง .๗๐

ลักษณะของแบบสอบวิชาภาษาไทย จำนวน ๖๐ ข้อ ใช้เวลา ๖๐ นาที เป็นแบบเลือกตอบชนิด ๔ ตัวเลือก แบบสอบทุกคันนี้แบ่งเป็น ๒ ตอน คือ

ตอนที่หนึ่ง วัดความหลักภาษาและการใช้ภาษา มีห้องสื้น ๔๓ ข้อ ใช้เวลาทำ ๔๐ นาที ตอนที่สอง วัดความเข้าใจในการอ่าน จะมีความให้อ่านและมีคำดำเนินความ มีห้องสื้น ๑๗ ข้อ ใช้เวลาทำ ๒๐ นาที มีค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง .๗๘

๒. แบบสอบวิชาสังคมศึกษาที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งเนื้อหารอบคุณหลักสูตรระดับประถมศึกษา^๒ ผู้วิจัยได้นำไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนเทศบาลวัดพรหมจริยาวาส จังหวัดนครสวรรค์ จำนวนนักเรียน ๕๖ คน

ลักษณะของแบบสอบวิชาสังคมศึกษา แบ่งออกเป็น ๒ ชุด คือ

๒.๑ วิชาหน้าที่ศิลธรรม จำนวน ๔๐ ข้อ ใช้เวลา ๖๐ นาที เป็นแบบเลือกตอบชนิด ๔ ตัวเลือก ประกอบด้วยเนื้อหาวิชาหน้าที่ จำนวน ๒๐ ข้อ และวิชาศิลธรรม จำนวน ๒๐ ข้อ

๒.๒ วิชาภูมิ - ประวัติศาสตร์ จำนวน ๔๐ ข้อ ใช้เวลา ๖๐ นาที เป็นแบบเลือกตอบชนิด ๔ ตัวเลือก ประกอบด้วยเนื้อหาทางด้านภูมิศาสตร์ จำนวน ๒๕ ข้อ และทางด้านประวัติศาสตร์ จำนวน ๒๕ ข้อ

^๑ ฐานรายละเอียดภาคพนวกหน้า ๗๔ - ๔๕

^๒ ฐานรายละเอียดภาคพนวกหน้า ๗๙ - ๔๗

การตรวจให้คะแนนแบบส่วน

ให้คะแนนข้อละ ๑ คะแนน สำหรับผู้ตอบถูก และให้ ๐ คะแนน สำหรับผู้ที่ตอบผิด
คำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยงของวิชาสังคมศึกษา = 0.67°

เมื่อได้ทดลองใช้แล้ว ได้นำแบบส่วนห้องส่องซุ่มดังกล่าวมาปรับปรุงแก้ไขโดยทีมอีกตัวเลือก
ใหม่เป็นบางข้อ และจัดทำเป็นแบบส่วนเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลต่อไป

๓. แบบส่วนตามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนของ วอลเบอร์ก (Walberg)
เช่น เขาวินี วัลย์เพชร^๒ ได้แปลและดัดแปลงมาจากผลงานของ วอลเบอร์ก เพื่อให้เหมาะสมกับ
สภาพนักศึกษาไทย จำนวน ๔๕ ข้อ

ลักษณะของแบบส่วนตาม เป็นข้อความที่อธิบายเกี่ยวกับห้องเรียน ประกอบด้วยข้อกระหง
๔๕ ข้อ เป็นข้อความเชิงบวก (Positive) ๖๓ ข้อ ข้อความเชิงนิเสธ (Negative) ๒๒ ข้อ
ให้ผู้สอบพิจารณาอ่านข้อความให้เข้าใจและตอบตามความเป็นจริง ถ้าเห็นด้วยกับข้อความนั้นก็ให้เขียน
วงกลมล้อมรอบคำว่า "ใช่" ถ้าไม่เห็นด้วยก็ให้เขียนวงกลมล้อมรอบคำว่า "ไม่ใช่"

การตรวจให้คะแนนแบบส่วนตามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน

ให้คะแนนข้อละ ๑ คะแนน เมื่อข้อความนั้นเป็นจริง และให้ ๐ คะแนน เมื่อข้อความนั้น
เป็นเท็จ ดังตัวอย่างที่แสดงไว้ต่อไปนี้

นักศึกษานางคนไม่ชอบชื่นเรียนนี้	ใช่	ไม่ใช่
ถ้า枉คำว่า "ไม่ใช่" ได้ ๑ คะแนน		
ถ้า枉คำว่า "ใช่" ได้ ๐ คะแนน		

^๑ รายละเอียดภาคผนวก หน้า ๘๐

^๒ เชาวนี วัลย์เพชร, เบริญเทียนผลลัมภ์ที่ทางการเรียนของผู้สำเร็จการศึกษาผู้ใหญ่
ระดับ ๑ กับผู้สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ ๙ ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา ๒๕๑๘. (วิทยานิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษาผู้ใหญ่และการศึกษาต่อเนื่อง ภาควิชาพัฒนาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๑๘).

๔. แบบส่อนวัดเชาวน์นี้มุ่ยชื่อ แอดวานซ์ โปรดเกรสซีฟ เมทริซ (Advanced Progressive Matrices)^๙ ของภาควิชาจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผู้วิจัยได้ใช้แบบส่อนวัดเชาวน์นี้มุ่ยนี้ประเมินระดับเชาวน์นี้มุ่ยของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะของแบบส่อนวัด^{๑๐} เป็นแบบที่ต้องทำให้สมบูรณ์ ผู้รับการทดสอบจะต้องเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่กำหนดให้หง�数 ๔ ตัวเลือก คำตอบที่เหมาะสมส่วนมากต้องจะมีลักษณะดังนี้

๑. ทำให้แบบสมบูรณ์ (Complete a pattern)
๒. ทำให้เหตุผลสมบูรณ์ (Complete an analogy)
๓. แสดงถึงความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบบของแบบ (Systematically alter a pattern)

๔. การนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงอย่างมีระบบ (Introduce systematic permutations)
 ๕. แสดงถึงความสามารถในการแบ่งแยกภาพในแบบส่อนออกเป็นส่วน ๆ อย่างมีระบบ
 (Systematically resolve figures into parts)

คุณสมบัติของแบบส่อน ประยุกต์ ทองมากร^{๑๑} ได้นำแบบส่อนชุดนี้ไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง นักเรียนชั้นประปที่ ๑ โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดพังงา จำนวน ๔ โรง จำนวนนักเรียน ๔๓ คน หาค่าความเที่ยง ของแบบส่อนเฉพาะชุดที่ ๒ จำนวน ๓๖ ข้อ ค่าไวธิ์แบ่งครึ่ง (Split - half) ได้ค่าความเที่ยง หง�数 ๐.๗๖။ มาลี ชุมเพ็ญ^{๑๒} ได้นำแบบส่อนชุดนี้มาหาค่าสัมประสิทธิ์แห่งความเที่ยง โดยใช้สูตร Kuder - Richardson ที่ ๒๑ ได้ค่าเท่ากับ ๐.๗๖

^๙ คูรายะ เอียดแบบวัดเชาวน์นี้มุ่ยในบทที่ ๒ หน้า ๔๗.

^{๑๐} Jum C. Nunnally, Introduction to Psychological Measurement

(Tokyo : Koyakusha Company, Ltd., 1970), P. 538.

^{๑๑} ประยุกต์ ทองมากร, ความวิตกังวล นิสัยในการเรียน และแรงจูงใจใส่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่มีผลลัพธ์สูงและต่ำกว่าระดับความสามารถ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท บัณฑิต แผนกวิชาจิตวิทยา นักศึกษาชั้นปีที่ ๔, ๒๕๖๔) (อัดสำเนา), หน้า ๓๐.

^{๑๒} มาลี ชุมเพ็ญ, ความสัมพันธ์ระหว่างแบบการคิด เชาวน์นี้มุ่ยและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน. ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท แผนกวิชาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๔) หน้า ๓๐.

เกณฑ์การตรวจให้คะแนน ถูกให้ ๑ คะแนน ผิดให้ ๐ คะแนน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ให้นักเรียนเขียนแบบประเมินที่ ๖ และนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ ๓ ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ประจำการทำแบบสอบถามวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา แบบวัดเชิงวันนี้ถูก แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน

ในการสอนครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดการดำเนินการสอนโดยแบ่งออกเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

๑. การเตรียมการก่อนดำเนินการสอน
๒. การดำเนินการสอน
๓. การดำเนินการภายหลังการสอน

การเตรียมการก่อนการดำเนินการสอน

๑. ได้มีหนังสือขอความร่วมมือในการสอนแบบสอบถามต่าง ๆ จากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงอาจารย์ใหญ่โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งกำหนด วัน เวลา และสถานที่สอน

๒. ได้ติดต่อกับครุย์สอนพี่ส่วนเกี่ยวข้องกับการสอนนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ ๓ ในแต่ละโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นส่วนตัว เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์และขอความช่วยเหลือโดยมอบหมายให้เป็นตัวแทนคุณสอบถามวิชาที่ผู้วิจัยไม่สามารถไปตามกำหนดที่นัดหมายได้ เนื่องจากวิชาที่สอนมีมากต้องใช้เวลาหลายวัน

๓. เตรียมอุปกรณ์การสอน ได้แก่ แบบสอบถามวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา แบบวัดเชิงวันนี้ถูก แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน และกระดาษคำตอบ ใหม่จำนวนมากกว่านักเรียนในแต่ละห้อง

การดำเนินการสอน

๑. หลังจากนักเรียนทำแบบสอบถามเสร็จแล้ว ผู้ดำเนินการสอนได้แยกกระดาษคำตอบและแบบสอบถามเป็นคนละกอง และตรวจแบบสอบถามทุกชุดให้อยู่ในสภาพเรียบร้อย เพื่อไว้ใช้สอบถามกับกลุ่มตัวอย่างอีกต่อไป

๒. ตรวจให้คะแนนแบบสอบถามทุกฉบับ

๓. นำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนมาจัดหมวดโดยแต่ละคนต้องมีคะแนนกรบทุกฉบับคือ คะแนนจากแบบบันทึกเข้าวันนี้ปัจจุบัน คะแนนสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน คะแนนวิชาคณิตศาสตร์ คะแนนวิชาภาษาไทย คะแนนวิชาสังคมศึกษา นักเรียนที่ขาดคะแนนจากแบบสอบได้แบบสอบหนึ่งถือว่า ข้อมูลที่ได้มาจากการเรียนผู้นั้นไม่สมบูรณ์ จะไม่นำข้อมูลนี้มาวิเคราะห์

๔. นำข้อมูลที่ได้จากข้อ ๓ มาเจาะลงบัตรคอมพิวเตอร์เพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อเปรียบเทียบผลลัมพุทธ์ทางการเรียนระหว่างนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๖ และนักศึกษาปัจจุบันระดับที่ ๓ ในวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษา และหากความล้มเหลวนี้ระหว่างระดับเข้าวันนี้ปัจจุบัน และหัวศักดิ์ต่อสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียนของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

๑. หาค่ามัธยมเลขคณิต (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ของคะแนนระดับเข้าวันนี้ปัจจุบัน คะแนนหัวศักดิ์ต่อสภาพแวดล้อมภายในห้องเรียน คะแนนวิชาคณิตศาสตร์ คะแนนวิชาภาษาไทย และคะแนนวิชาสังคมศึกษา ของนักศึกษาห้องสองกลุ่ม โดยใช้สูตร

$$\bar{x} = \frac{\sum X}{N}$$

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum X^2}{N} - (\frac{\sum X}{N})^2}$$

\bar{x} = คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากแบบสอบ

S.D. = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X = คะแนนทุกกลุ่มตัวอย่างทำได้จากแบบสอบ

N = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

๒. ทดสอบความมั่นยึดถือทางสถิติของสัดส่วนผู้ที่ได้คะแนนระดับเข้าวันนี้ปัจจุบันตั้งแต่เปอร์เซ็นไทล์ที่ ๕๐ ขึ้นไป (P_{50}) ระหว่างกลุ่มนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๖ กับนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ ๓ ว่าแตกต่างกันอย่างมั่นยึดถือหรือไม่ โดยใช้การทดสอบซี (Z - test) จากสูตร^๑

^๑ วิเชียร เกตุสิงห์, สกิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., ๒๕๒๒) หน้า ๕๙.

Z	=	$\frac{P_1 + P_2}{\sqrt{pq(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2})}}$
P_1	=	สัดส่วนของกลุ่มนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๖ ที่ได้คะแนนระดับ เข้าวันปีกุญแจ ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ ๕๐ ขึ้นไป (P_{50})
P_2	=	สัดส่วนของกลุ่มนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ ๓ ที่ได้ คะแนนระดับเข้าวันปีกุญแจ ตั้งแต่เปอร์เซ็นต์ที่ ๕๐ ขึ้นไป (P_{50})
P	=	สัดส่วนรวมทั้งสองกลุ่ม หาได้จาก
P	=	$\frac{n_1 P_1 + n_2 P_2}{n_1 + n_2}$
n_1	=	จำนวนนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๖
n_2	=	จำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ ๓

๓. ทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติของมัชฌิมเลขคณิตของคะแนนของนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๖ และนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ ๓ ในวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษา ว่าแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้การทดสอบค่าที ($t - test$) จากสูตร

t	=	$\frac{\bar{x}_1 - \bar{x}_2}{\sqrt{\frac{s_1^2}{n_1} + \frac{s_2^2}{n_2}}}$
\bar{x}_1	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนนของแบบสอบถามนักเรียนชั้นประถมปีที่ ๖
\bar{x}_2	=	ค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบสอบถามนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับที่ ๓
s_1	=	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนของแบบสอบถาม นักเรียนปี ป.๖
s_2	=	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของคะแนนของแบบสอบถาม นักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ ๓
n_1	=	จำนวนนักเรียนปี ป.๖
n_2	=	จำนวนนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ ๓

๔. หากสหสัมพันธ์ของคะแนนผลลัมภุที่ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ วิชาภาษาไทย และวิชาสังคมศึกษา กับคะแนนเข้าวันปีญญา หรือคะแนนสgapawewคลื่อมภายในห้องเรียน โดยวิธี Pearson Product Moment Correlation Coefficient

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

r_{xy} = เป็นสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนผลลัมภุที่ทางการเรียนกับคะแนนเข้าวันปีญญา หรือคะแนนสgapawewคลื่อมภายในห้องเรียน

x = เป็นผลรวมของคะแนนผลลัมภุที่ทางการเรียน

y = เป็นผลรวมของคะแนนวัดเข้าวันปีญญา และหรือคะแนนสgapawewคลื่อมภายในห้องเรียน

x^2 = เป็นผลรวมของกำลังสองของคะแนนผลลัมภุที่ทางการเรียน

y^2 = เป็นผลรวมของกำลังสองของคะแนนวัดเข้าวันปีญญา และหรือคะแนนสgapawewคลื่อมภายในห้องเรียน

XY = เป็นผลรวมของผลคูณระหว่างคะแนนผลลัมภุที่ทางการเรียน และคะแนนวัดเข้าวันปีญญา หรือคะแนนสgapawewคลื่อมภายในห้องเรียน

N = จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง

๕. หากสหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างคะแนนเข้าวันปีญญา (๑) และคะแนนสgapawewคลื่อมภายในห้องเรียน (๒) กับคะแนนผลลัมภุที่ทางการเรียน (y) โดยใช้สูตร

$$R_{y(12)}^2 = B_{y1.2} r_{y1} + B_{y2.1} r_{y2}$$

๖. ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้ในข้อ ๕ โดยการทดสอบค่าสถิติ เอฟ (F - test) ดังนี้

$$F = \frac{R^2(N - K - 1)}{K(1 - R^2)}$$

R^2 = ค่ากำลังสองของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ (สัมประสิทธิ์การทำนาย)

N = จำนวนตัวอย่าง

K = จำนวนตัวทำนาย

โดยมีชื่นหนึ่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom) เป็น K และ $N - K - 1$

การทดสอบความแตกต่างของการทำนายที่เพิ่มตัวทำนายเข้าไปทีละตัว กับสัมประสิทธิ์การทำนายเดิม โดยการทดสอบค่าเอฟ (F - test) จากสูตร

$$F = \frac{(R_{y.123}^2 - R_{y.12}^2)(N - K_1 - 1)}{(1 - R_{y.123}^2)(K_1 - K_2)}$$

$R_{y.123}^2$ = สัมประสิทธิ์การทำนายเมื่อเพิ่มตัวทำนายเข้าไป

$R_{y.12}^2$ = สัมประสิทธิ์การทำนายเดิม

K_1 = ตัวทำนายทั้งหมด

K_2 = ตัวทำนายตัวแรก